

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Варна, 18.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния
състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Б.а
Магдалена Кр. Недева

при участието на секретаря Десислава Ив. Шинева Чипева
като разгледа докладваното от Ванухи Б. Аракелян Въззивно търговско дело
№ 20223001000227 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 от ГПК.

Подадена е въззивна жалба от „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, чрез процесуален представител адв. Б. П. против решение № 260004 от 14.01.2022 г., постановено по т. д. № 192/2020 г. на Окръжен съд - Варна, **в частта**, с която е обявена за нищожна сделката, обективизирана в Договор за продажба на търговско предприятие, с нотариална заверка на подписите и съдържанието на договарящите рег. № 9111/2019 г. и № 9112/2019 г. на нотариус Ж. Т, рег. № 214 в КН, Варна, сключена на 31.07.2019 г., с която „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, като продавач прехвърля на „МПК Инвестмънт“ ЕООД правото на собственост върху търговското си предприятие с фирма „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, създадени при осъществяване на търговската му дейност, срещу цена от 10 000 лв., поради нееквивалентност на насрещните престации на страните по сделката, водеща до противоречие с добрите нрави на основание чл. 26, ал . 1, предл. трето от ЗЗД. Въззивникът обжалва решението и **в частта**, с която се приема за установено вписването на несъществуващо обстоятелство в Търговския регистър по партидите на ответните търговски дружества „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, като продавач и „МПК Инвестмънт“ ЕООД, като купувач, а именно сделката по чл. 15 от ТЗ – прехвърляне на търговското предприятие на „Офис Център Евксиноград“

ЕООД /в ликвидация/ по реда на чл. 15 от ТЗ като съвкупност от права , задължения и фактически отношения с вписване в регистъра рег. № 20190808091905 от 08.08.2019 г., поради признаване на нищожността на сделката, на основание чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ.

Жалбоподателят излага подробни доводи за недопустимост на решението в обжалваната част, поради липсата на правен интерес за „ТУИ България“ ЕООД да предяви иск за нищожност на основание чл. 26, ал. 1, предл. трето от ЗЗД, тъй като не е страна по сделката, а поради това няма и правен интерес от предявяване на иска по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ. Цитира съдебна практика в подкрепа на гореизложеното. Счита, че чрез разглеждане на процесния иск за нищожност се постига заобикаляне на нормата на чл. 135 от ЗЗД, доколкото изложеното от ищеца сочи увреждащи действия, а не нищожност на сделката. В условията на евентуалност се правят оплаквания относно неправилността на решението поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необоснованост. Твърди, че окръжният съд не е обсъдил всички направени от ответника „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ възражения и изложени в хода на производството доводи, както и че не е изследвал всички събрани по делото доказателства в тяхната взаимна връзка, в резултат, на което е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила и постановеното решение е необосновано. Сочи, че продажната цена е предмет на свободно договаряне между страните и единствено нееквивалентността на престациите не може да послужи като основание за нищожност на договора поради накърняване на добрите нрави. Счита, че противно на констатациите на окръжния съд, събраните по делото писмени доказателства и изслушаната съдебно-счетоводна експертиза установяват, че в настоящия случай не е налице нееквивалентност на престациите. Намира за необоснован извода в мотивите, че уговорената продажна цена е съизмерима с балансовата стойност на активите на дружеството и със стойността на собствения капитал. Сочи, че погрешно съдът е счел посочените задължения в Анекс 1 като част от имуществото на продавача по чл. 15 от ТЗ. Тези задължения не счита, че са част от предприятието на продавача, а са задължения на едноличния собственик на капитала, в които задължения се договаря встъпване в дълг, като заместваща страна е купувачът по чл. 15 от ТЗ. Твърди, че продажната цена по оспорвания договор е 10 000 лв., а по силата на тристранно споразумение, обективизирано в Анекс 1 към Договора за продажба на търговско предприятие, приобретателят „МПК Инвестмънт“ ЕООД встъпва по смисъла на чл. 101, ал. 1, предл. второ от ЗЗД в задължения на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ и на едноличния собственик на капитала „Вива Бизнес Груп“ ЕАД, на обща стойност от 1 747 657.96 лв. Съгласно чл. 2 от Анекса страните са се споразумели, че във вътрешните отношения на солидарните длъжници всички задължения се считат само като такива на „МПК Инвестмънт“ ЕООД и при изпълнение последното дружество няма регресни права спрямо останалите солидарни длъжници.

Въззивникът навежда оплаквания, че окръжният съд не е анализирал горепосочената клауза от Анекса, с която страните са се уговорили в отклонение от разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от ТЗ и са приели, че във вътрешните им отношения задълженията се считат единствено и само на купувача на предприятието – „МПК Инвестмънт“ ЕООД. С оглед събраните по делото доказателства навежда доводи за реално съществуване на описаните в Анекса задължения. На следващо място излага подробни твърдения относно задълженията на „Офис Център Евкисноград“ ЕООД /в ликвидация/ към В Б Й в размер на 352 305.75 лв. съобразно клаузата на чл. 1, т. 11 от Анекса, като сочи, че е налице отклонение от разпоредбата на чл. 127, ал. 1 от ЗЗД и солидарните длъжници във вътрешните си отношения не отговарят по равно за задължението към кредитора. Счита, че от мотивите не става ясно какво е основанието на нищожност на сделките, което съдът е приел, че е налице, доколкото се смесва нарушаването на императивните правни норми и нарушаването на добрите нрави, а това затруднява защитата на ответника. Инвокира доводи, че дори да е налице нееквивалентност на престациите, свободата на договаряне съгласно чл. 9 от ЗЗД дава възможност страните по собствена преценка да определят параметрите, включително и цената на сделките, които сключват. За необосновано намира твърдението, че анексът е подписан, за да легитимира задължения, произтичащи от други сделки. Въззивникът излага подробни съображения относно недопустимостта и неоснователността и на иска по чл. 135 от ЗЗД за обявяване на Договора за прехвърляне на търговско предприятие за недействителен по отношение на „ТУИ България“ ЕООД – предявен при условията на евентуалност, в случай, че в хода на делото пред въззивната инстанция бъде възстановена висящността по него. Соочи, че за „ТУИ България“ ЕООД липсва правен интерес и процесуална легитимация от предявяване на Павлов иск срещу страните по Договора за продажба на търговско предприятие. Не счита, че са налице поредица от сделки, които да водят до увреждане на кредитора по смисъла на Тълкувателно решение № 2/2017 г. от 09.07.2019 г. по т. д. № 2/2017 г., ОСГТК на ВКС. Намира иска по чл. 135 от ЗЗД за неоснователен, тъй като липсват изискуемите от закона предпоставки за уважаването му. Моли съда да обезсили решението като недопустимо в обжалваните му части и съответно да прекрати производството в тази част, а в условията на евентуалност да отмени постановения съдебен акт на първоинстанционния съд в обжалваните части.

Няма доказателствени искания.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от въззиваемото „ТУИ България“ ЕООД, чрез адв. Б. Б., в който се сочат аргументи за неоснователността на жалбата и за правилността на решението. Соочи, че правен интерес от предявяване на установителен иск за нищожност на сделка могат да имат и трети лица, които обосновават засягане на имуществено право от сключването ѝ. В конкретния случай „ТУИ България“ ЕООД не е кредитор на прекратяващото се дружество „Офис Център

Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, но е кредитор на едноличния собственик на капитала му /“Вива Бизнес Груп“ ЕАД/. Излага доводи, че с обявената за нищожна сделка се отчуждава имущество, с потенциална функция да формира ликвидационен дял на съдружника, в случая – едноличен собственик на капитала. Счита цитираната във въззивната жалба съдебна практика за неотнормима към настоящия случай. Оспорва твърденията, че ищецът е предявил чужди права пред съда. Навежда подробни доводи, че не е налице и твърдяната недопустимост на решението, както и че възраженията за неговата неправилност са неоснователни. Излага твърдения, че анексът е подписан единствено, за да легитимира задължения, произтичащи от други сделки, а не от процесната продажба по чл. 15 от ТЗ. Намира за неоснователни заявленията в условията на евентуалност възражения срещу иска с правно основание чл. 135 от ЗЗД. Моли за опаставяне в сила на решението. Претендира разноски.

Няма доказателствени искания.

Първоинстанционното решение не е обжалвано в частта, с която съдът е отхвърлил като неоснователен предявения от „ТУИ България“ ЕООД срещу „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, осъдителен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 25 500 лв., представляваща част от присъдена на ищеца по ВАД № 229/2016 г. на АС на БТПП – София, сума в общ размер от 88 880.48 лв., поради което в тази част същото е влязло в законна сила.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбата е подадена в срок, от легитимирана страна и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

В открито съдебно заседание въззивникът „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ не се представлява. Съдът докладва постъпила от него молба с вх. № 6010/06.10.2022 г., чрез процесуалния му представител адв. Б. П., с която поддържа изцяло подадената въззивна жалба и моли съда да отмени решението в обжалваната част по изложените в нея подробни доводи.

В същото открито съдебно заседание за въззиваемите страни „ТУИ България“ ЕООД и „МПК Инвестмънт“ ЕООД не се явяват представители. Съдът докладва депозирана молба с вх. № 6117/10.10.2022 г. от „ТУИ България“ ЕООД, чрез адв. Б. Б., с която поддържа подадения отговор, заявява, че няма нови доказателствени искания, моли съда да потвърди решението в обжалваната част и претендира разноски за въззивната инстанция, като прилага списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за направата им. Представя писмени бележки.

След като прецени доказателствата по делото – поотделно и в тяхната съвкупност, по вътрешно убеждение и въз основа на приложимия закон, Варненският апелативен съд приема за установено следното:

Първоинстанционното производство е образувано по подадена искова молба от „ТУИ България“ ЕООД срещу двама ответници - „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ и „МПК Инвестмънт“ ЕООД, с която са предявени следните искове :

1. Иск с правно основание чл. 26, ал. 1, предложение трето от ЗЗД за прогласяване нищожността на Договор за продажба на търговско предприятие, сключен на 31.07.2019 г. между „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ и „МПК Инвестмънт“ ЕООД, вписан в Търговския регистър на 08.08.2019 г. под рег. № 20190808091905, поради накърняване на добрите нрави.

2. В случай на уважаване на първия иск е предявен и втори с правно основание чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ за установяване несъществуване на вписано обстоятелство - прехвърлянето на търговското предприятие по партидата на ОЦЕ в ТРРЮЛНЦ, поради нищожност на прехвърлителната сделка.

3. В условията на евентуалност – иск с правно основание чл. 135, ал. 1 от ЗЗД за обявяване за недействителен по отношение на „ТУИ България“ ЕООД на Договора за продажба на търговско предприятие от 31.07.2019 г.

4. Кумулативно е предявен и иск за осъждане на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ да заплати сумата от 25 500 лв., представляваща част от общо дължимата сума в размер на 88 880.48 лв. - главница по ВАД № 229/2016 г. на АС при БТПП, който не е предмет на въззивна проверка.

В исковата молба са наведени твърдения, че „ТУИ България“ ЕООД има качеството на кредитор на „Бизнес Център Евксиноград“ ООД по силата на влязло в сила решение на Арбитражния съд при БТПП по ВАД № 229/2016 г. Въз основа на същото в полза на ищцовото дружество е издаден изпълнителен лист по ч. т. д. № 248/2018 г. по описа на Варненския окръжен съд за събиране на следните суми: 88 880.48 лв., представляващи подлежаща на връщане част от гаранционен депозит по прекратен договор за наем от 11.11.2008 г., ведно със законната лихва върху посочената главница, считано от 08.11.2016 г. до окончателното ѝ изплащане; 2 671.75 лв., представляващи законна лихва върху присъдената главница за периода от 23.07.2016 г. до 08.11.2016 г.; 14 023.75 лв., представляващи арбитражни разноси по ВАД № 229/2016 г. на АС при БТПП; както и 211.16 лв. - държавна такса, заплатена по ч.т.д. № 248/2018 г. по описа на Варненския окръжен съд. За събиране на горепосочените суми са образувани и. д. № 227/2018 г. и и. д. № 382/2018 г., при ЧСИ 3 Д, рег. № 808, район на действие – Варненски окръжен съд.

Ищецът сочи, че към момента на започване на арбитражното производство, длъжникът „Бизнес Център Евксиноград“ ООД е мажоритарен съдружник, притежаващ 95 % от капитала на ответника „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/. Твърди, че последният от своя страна е собственик на подробно посочени в исковата молба недвижими имоти, придобити посредством непарична вноски, извършена от

„Бизнес Център Евксиноград“ ООД в капитала му, вписана в ТР с рег. № 20150805112742. Сочи, че в хода на арбитражното производство ответникът и длъжник „Бизнес център Евксиноград“ ООД е прехвърлил всички притежавани от него 2 667 300 дружествени дялове от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ в полза на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД /купувач/ въз основа на Договор за покупко-продажба на дружествени дялове от 09.11.2017 г., сключен с нотариална заверка на подписите рег. № 5219 и на съдържанието рег. № 5220, извършени от нотариус В М, рег. № 465 на НК, район на действие Районен съд – Девня, срещу сумата от 1 420 621.38 лв., заплащането на която е било предвидено да се извърши „...чрез прихващане и директно плащане на задължения“. Прехвърлянето на дяловете е вписано по партидата на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ в ТРРЮЛНЦ на 20.11.2017 г. - вписване с рег. № 20171120131758.

Ищецът е предявил срещу „Бизнес Център Евксиноград“ ООД и „Вива Бизнес Груп“ ЕАД иск по чл. 135 от ЗЗД за обявяване на относителна недействителност на прехвърлителната сделка на дружествените дялове, който е бил уважен с постановеното решение по т. д. № 964/2018 г. на Варненския окръжен съд. Тъй като по това дело е било допуснато и обезпечение, чрез заповед върху притежаваните от „Вива Бизнес Груп“ ЕАД дялове от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, който е вписан по партидата на длъжника в ТР на 05.07.2018 г., ищецът сочи, че се явява обезпечен кредитор, а ответникът „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ е трето задължено лице при изпълнение върху дружествените дялове, предмет на заповедта.

В исковата молба се твърди още, че чрез различни правни действия „Вива Бизнес Груп“ ЕАД се стреми да забави влизане в сила на горепосоченото решение, постановено от Варненския окръжен съд. В тази връзка сочи именно взетото решение за прекратяване на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, чрез откриване на производство по ликвидация. Това обстоятелство е вписано в ТР на 12.09.2019 г., с номер на вписването рег. № 20190912100736.

Излагат се твърдения, че преди да бъде открито производството по ликвидация, с Договор за продажба на търговско предприятие ответникът „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ продава цялото си търговско предприятие, част от което са всички вещни права върху недвижими имоти - собственост на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, на другия ответник „МПК Инвестмънт“ ЕООД. В резултат на това „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ няма активи, от които ищецът като негов кредитор да се удовлетвори, чрез принудително изпълнение върху дружествените дялове от капитала му.

Ищецът сочи, че цената по сключения Договор за продажба на търговско предприятие е 10 000 лв., което е близо 270 пъти по-малко от стойността на активите,

предвид балансовата стойност от 2 704 060.53 лв. Относно наличието на субективния елемент – знание за увреждащия характер на сключената сделка, счита, че е налице съобразно уредената от законодателя презумпция, доколкото собственик и управител на „МПК Инвестмънт“ ЕООД е М П К, която според изложеното от ищеца е майка на В Р К. Последният е управител и ликвидатор на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/. Допълва, че М П К е и един от законните представители на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД, от което следва, че същата е запозната, както с вземанията на ищеца, така и с наложения заповест върху дружествените дялове.

На следващо място, в исковата молба се излага още, че на 16.10.2019 г. е учреден особен залог върху „Вива Бизнес Груп“ ЕАД, вече собственост на „МПК Инвестмънт“ ЕООД, с който се обезпечават вземания на В Б Й към „МПК Инвестмънт“ ЕООД на стойност 352 305.75 лв., произтичащи от Анекс № 1 от 08.08.2019 г. към Договора за продажба на търговско предприятие. Твърди се, че въз основа на този анекс „МПК Инвестмънт“ ЕООД е встъпило в дълга на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ към В Б Й, на основание чл. 101 от ЗЗД.

Ищецът сочи още, че на 07.11.2019 г. „МПК Инвестмънт“ ЕООД, представлявано от управителя си М П К, сключва нов договор за залог на търговско предприятие в полза на управителя и едноличен собственик М П К с номер на вписване в ТР рег. № 20191114160731, като с тази сделка е учреден втори по ред залог върху търговското предприятие. Съгласно Анекс № I към Договора за продажба на търговското предприятие, „МПК Инвестмънт“ ЕООД е встъпило в дълг по реда на чл. 101, ал. 1, предл. второ от ЗЗД по отношение на задълженията на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД към „МПК Инвестмънт“ ЕООД в размер на 737 201.22 лв. Задължението е прехвърлено на М П К от „Алгейт Трейдинг“, дружество с ограничена отговорност с адрес в Сейшелските острови, по силата на Договор за цесия от 2010 г. Твърди се свързаност между цитираните по-горе дружества. Ищецът навежда доводи, че поредността на горепосочените действия сочи, че всички дружества се контролират и управляват от едни и същи физически лица (В Б Й и М П К), с оглед на което е налице знание от тяхна страна за увреждащия характер на извършените действия, в резултат, на които ищецът е увреден.

Предвид горното ищецът твърди, че му е отнета възможността да бъде удовлетворен като кредитор въз основа на установените с влязлото в сила арбитражно решение вземания, както и свързаните с тях вземания за разноси, направени по делото пред Варненския окръжен съд. Навежда доводи, че се явява трето лице за атакуваната сделка, имащо правен интерес от прогласяването на нищожността ѝ. Твърди, че възможността да удовлетвори вземанията си е във връзка с имуществото, което стои зад дружествените дялове от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/. Предвид това, че принудителното изпълнение върху дружествени дялове в еднолично притежавано дружество с ограничена отговорност се осъществява

посредством ликвидация на дружеството „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, ищецът счита, че като кредитор в ликвидацията ще има право да се удовлетвори от ликвидационната квота на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД, която в отношенията между ищеца, „Вива Бизнес Груп“ ЕАД и „Бизнес център Евксиноград“ ООД, се счита за ликвидационна квота на „Бизнес център Евксиноград“ ООД.

Сочи, че е кредитор на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД на собствено основание - за вземането си за разноски, присъдени с влязло в сила решение, постановено по т. д. № 964/2018г. на Варненския окръжен съд. С оглед гореизложеното твърди, че има право да насочи изпълнение върху всички притежавани от „Вива Бизнес Груп“ ЕАД дялове в „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/. Счита, че „Вива Бизнес Груп“ ЕАД е едноличен собственик на капитала на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, но 95 % от дяловете на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД в „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ са придобити от „Бизнес център Евксиноград“ ООД, чрез сделка, която е недействителна спрямо ищеца, поради което, спрямо него „Вива Бизнес Груп“ ЕАД притежава 5 % от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ и може да насочи принудително изпълнение за удовлетворяване на своето вземане (за разноски, присъдени с влязло в сила решение по т.д. № 964/2018 г. на ОС-Варна) спрямо тези дялове, представляващи 5 % от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/.

Навежда доводи, че Договорът за продажба на търговското предприятие е нищожен на основание чл. 26, ал. 1, предложение трето от ЗЗД, тъй като по своята цел, мотиви и начин на извършване, той накърнява добрите нрави, поради нееквивалентност на насрещните престации.

Извежда наличие на правен интерес и от иска по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ, който може да бъде предявен и от трето за регистърното производство лице, като преценката за наличие на интерес от предявения иск е винаги конкретна, обусловена от твърденията за засегнати негови съществуващи реални права. В тази връзка отново се сочи, възможността на ищеца да се удовлетвори от ликвидационния дял на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД в „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ (който спрямо „ТУИ България“ ЕООД се счита за дял на „Бизнес Център Евксиноград“ ООД), която възможност е пряко обусловена от имуществото на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/. Чрез заличаване вписването по партидата на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ на прехвърлянето на търговското му предприятие ликвидаторът на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД ще може да извърши продажба на включените в предприятието недвижими имоти и по този начин да се съберат достатъчно пари, от които да бъдат удовлетворени вземанията на всички кредитори на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ и съответно да бъдат изплатени ликвидационните дялове на съдружниците (спрямо „ТУИ България“ ЕООД

съдружници в „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ са „Бизнес център Евксиноград“ ООД с 95 % и „Вива Бизнес Груп“ ЕАД с 5%). Поради това ищецът моли да бъде установено несъществуване на вписаното по партидата на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ обстоятелство - прехвърляне на търговското предприятие, поради нищожност на договора, с който е извършено.

В евентуалност се обосновава наличието на правен интерес и от конститутивния иск по чл. 135 от ЗЗД, в случай, че се приеме, че Договорът за продажба на търговско предприятие не е нищожен. Ищецът твърди, че като кредитор на „Бизнес център Евксиноград“ ООД, което в отношенията с ищеца все още притежава 95% от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, предвид това че прехвърлянето на дяловете в „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ от „Бизнес Център Евксиноград“ ООД на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД няма действие спрямо „ТУИ България“ ЕООД), може да се удовлетвори от ликвидационния дял на „Бизнес Център Евксиноград“ ООД, размерът на който дял пряко зависи от имуществото на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/. Разпореждайки се със своето предприятие срещу цена, която е значително нееквивалентна, „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ е увредило интересите на ищеца като е направило невъзможно удовлетворяване на вземането му. Сделката е възмездна, но за увреждането са знаели както „Бизнес Център Евксиноград“ ООД (което дружество е пряк длъжник на „ТУИ България“ ЕООД и чиито едноличен собственик е „Вива Бизнес Груп“ ЕАД), така и „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ (чиито едноличен собственик също е „Вива Бизнес Груп“ ЕАД), а така също „МПК Инвестмънт“ ЕООД (чиито едноличен собственик и управител е изпълнителен директор на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД и роднина на управителя и ликвидатор на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД) и „Вива Бизнес Груп“ ЕАД (което е едноличен собственик на прекия длъжник на доверителя - „Бизнес Център Евксиноград“ ООД и страна по делото, по което е уважен иска по чл. 135 от ЗЗД на „ТУИ България“ ЕООД за прогласяване относителна недействителност на прехвърлянето на дяловете на „Бизнес Център Евксиноград“ ООД от „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, както и на отделно основание се явява пряк длъжник на ищеца по вземане за разноски в производството по делото, по което е уважен искът по чл. 135 от ЗЗД). Ищецът се позовава и на т. 3 от Тълкувателно решение по т. д. № 2/2017 г., в което изрично се допуска да се оспорят и поредица от сделки, включително тези, които са извършени от лица, които не са преки длъжници на кредитора.

Предявеният кумулативно частичен осъдителен иск не е предмет на въззивната проверка, поради което същият не следва да бъде обсъждан.

В срока за отговор по чл. 367 от ГПК ответникът „МПК Инвестмънт“ ЕООД не изразява становище.

Постъпил е отговор от „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, чрез ликвидатора В К, в който се излагат доводи за недопустимост на предявения иск по чл. 26 от ЗЗД и този по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ. Навеждат се твърдения за липса на активна процесуална легитимация, тъй като ищецът не е страна по атакуваната сделка. Счита се, че липсва и правен интерес от предявяване на исковете за прогласяване на нищожността. Излага подробни съображения и за неоснователност на ищцовите претенции. Оспорва твърденията за нееквивалентност на престациите като основание за прогласяване на сделката за нищожна. Твърди се, че въз основа на подписания към договора Анекс от 08.08.2019г., „МПК Инвестмънт“ ЕООД не само заплаща продажна цена по сделката, но и поема по реда на чл. 101, ал. 1 от ЗЗД значителни по размер задължения на продавача „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ и едноличния собственик на капитала „Вива Бизнес Груп“ ЕАД към трети лица. Относно иска по чл. 135 от ЗЗД ответникът „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ също счита иска за недопустим и неоснователен. Сочи, че нито продавачът по сделката, нито купувачът, са длъжници на ищеца. Последното е кредитор на „Бизнес Център Евксиноград“ ООД за вземане по договор за наем, но не и на ответниците по настоящото производство. Поради това се твърди липса на правен интерес от иск по чл. 135 от ЗЗД. Оспорват се твърденията за наличие на поредица от сделки, обосноваващи интерес от водения сега иск срещу лица, които не са длъжници на ищеца. Счита, че ищецът не е кредитор, а също така и липсва увреждане посредством атакуваната сделка. Счита за неоснователен и предявения осъдителен иск, като излага подробни съображения в тази насока.

С допълнителна искова молба ищецът поддържа исковете по изложените съображения.

С допълнителен отговор „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ поддържа възраженията за недопустимост на иска по чл. 26 от ЗЗД и този по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ. Поддържа доводите за недопустимост и неоснователност и на иска по чл. 135 от ЗЗД. Намира за неоснователен и предявения осъдителен иск, като счита, че наложеният заповест не дава на ищеца привилегия. Сочи, че не са налице основания за реализиране процедурата по събиране на вземането от трето задължено лице.

Настоящата съдебна инстанция съображава следната **фактическа установеност**:

Страните не спорят помежду си и съдът, с оглед на събраните и приобщени към доказателствения материал по делото доказателства, приема за безспорно установено, че на 31.07.2019 г. е сключен Договор за продажба на търговско предприятие, с който „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ прехвърля на „МПК Инвестмънт“ ЕООД правото на собственост върху търговското си предприятие с фирма „Офис Център Евксиноград“ ЕООД, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, създадени при осъществяване на досегашната му търговска

дейност, срещу цената от 10 000 лв., при балансова стойност на дълготрайните активи на предприятието за изтеклото тримесечие в размер на 2 704 060.53 лв. Видно от уговорките между страните, обективирани в чл. 4, ал. 3 от Договора, продавачът се е съгласил купувачът да встъпи в правата и задълженията като страна по договорите или фактическите отношения, като вземанията, правата и задълженията преминават изцяло върху купувача с привилегиите, обезпеченията и другите им принадлежности. Към договора са приложени и заверени копия на корпоративните решения за извършване на горепосочената сделка на всяко от дружествата по нея – продавач и купувач.

Представено е и Решение от 03.01.2018 г. на Арбитражния съд при БТПП – София, постановено по ВАД № 229/16 г., с което „Бизнес Център Евксиноград“ ООД е осъдено да плати на „ТУИ България“ ЕООД следните суми: 88 880.48 лв., представляваща подлежаща на връщане част от гаранционен депозит по прекратения Договор за наем между страните от 11.11.2008 г. след извънсъдебно прихващане с насрещни задължения на ищеца срещу ответника в общ размер на 13 389.62 лв., от които 4 789.62 лв. консумативи за м. декември 2015 г. и 8 600 лв. разходи за отстраняване на вредите, причинени по време на ползване на наетите помещения, ведно със законната лихва върху присъдената главница, считано от 08.11.2016 г., до окончателното ѝ изплащане; сумата от 2 671.75 лв. – законна лихва за забава върху присъдената главница от 88 888.40 лв. за периода от 23.07.2016 г. до предявяване на исковата молба /08.11.2016 г./; сумата от 14 023.75 лв., представляваща арбитражни разноски, включително за процесуална защита по първоначалния и по насрещните искове. Страните не спорят по между си, че въз основа на горепосоченото арбитражно решение, за присъдените с него суми, е издаден Изпълнителен лист № 93 от 26.02.2018 г. на основание чл. 404, т. 1 и чл. 405, ал. 1 от ГПК.

Видно от съдържанието на приложения Договор за покупко-продажба на дружествени дялове по чл. 129 от ТЗ, се установява, че „Бизнес Център Евксиноград“ ООД, чрез управителя си Г Ш, като съдружник в „Офис Център Евксиноград“ ООД е продало на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД, представлявано от управителя В Й, всичките си 2 667 300 дружествени дяла от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ООД, с номинална стойност от 1 лев, за сумата от 1 420 621.38 лв., като е поето задължение за плащане, чрез прихващане и директно плащане на задължения съгласно Анекс към договора. Въз основа на втори договор от същата дата 09.11.2017 г. по чл. 129 от ТЗ, другият съдружник в „Офис Център Евксиноград“ ООД - Адвокатско дружество „Саздов и П.“ – продава на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД, представлявано от В Й притежавания от последното 1 дружествен дял от капитал на „Офис Център Евксиноград“ ООД, с което „Вива Бизнес Груп“ ЕАД става едноличен собственик на капитала на „Офис Център Евксиноград“ ООД, съответно в „Офис Център Евксиноград“ ЕООД.

Установява се още по безспорен начин, че с решение, постановено по т. д. № 964/2018 г. на Варненския окръжен съд е обявена по реда на чл. 135, ал. 1 от ЗЗД за недействителна по отношение на кредитора „ТУИ България“ ЕООД възмездната сделка, сключена с договор с нотариална заверка рег. № 5219 и 5220 от 09.11.2017 г., с която „Бизнес Център Евксиноград“ ООД е прехвърлил на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД притежавани 2 667 300 дяла с номинал от по 1 лев от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ООД при договаряне на свързани лица с общо знание за увреждане на кредитора, по иска, предявен от „ТУИ България“ ЕООД, представлявано от управители К и И срещу „Бизнес Център Евксиноград“ ООД, представлявано от управител Г Ш и „Вива Бизнес Груп“ ЕАД, представлявано от изпълнителния директор Й. По това дело, с определение № 2205/21.06.2018 г., е допуснато и обезпечение, чрез налагане на запор върху притежаваните от „Вива Бизнес Груп“ ЕАД 2 667 300 дружествени дяла от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ООД. Запорът е вписан в ТР на 05.07.2018 г. по партидата на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/.

От представените по делото доказателства се установява, че на 30.08.2019 г. едноличният собственик на капитала на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД е взел решение за прекратяване на дейността на дружеството и откриване на производство по ликвидация. По т. 2 от същото е определен срок от 6 месеца за извършване на ликвидацията, който започва да тече от датата на вписването за прекратяване на дейността и откриване на производство по ликвидация в ТР. За ликвидатор е избран и назначен В К. Решението е вписано в ТР на 12.09.2019 г.

Проследявайки хронологично приобщения доказателствен материал, на следващо място се установява, че на 16.10.2019 г. е сключен Договор за особен залог на търговско предприятие между „МПК Инвестмънт“ ЕООД /залогодател/, представлявано от управителя си М К и В Й /заложен кредитор/, с предмет учредяването на залог върху цялото търговско предприятие, собственост на залогодателя. Страните са се споразумели, че с подписването на договора залогодателят учредява в полза на заложния кредитор първи по ред особен залог върху търговското предприятие на „МПК Инвестмънт“ ЕООД, като съвкупност от права, задължения и фактически отношения и като отделни активи по реда на чл. 21 от ЗОЗ, с цел да бъдат обезпечени всички вземания, които заложния кредитор има към залогодателя в размер на 352 305.75 лв., произтичащи от Анекс № 1 от 08.08.2019 г. към Договора за продажба на търговско предприятие от 31.07.2019 г. /л. 146 от делото на ВОС/, по силата на който „МПК Инвестмънт“ ЕООД е встъпил по реда на чл. 101, ал. 1, предложение второ от ЗЗД в задълженията на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД към В Б Й. Видно от съдържанието на договора, залогът обезпечава всички вземания на заложния кредитор към залогодателя, произтичащи от встъпването в дълг с Анекс № 1 от 08.08.2019 г. към Договора за продажба на търговско предприятие от 31.07.2019

г., както и евентуални лихви, неустойки и разноски по събиране на възникналите вземания.

Представен е и втори Договор за особен залог на търговско предприятие от 07.11.2019 г., с който „МПК Инвестмънт“ ЕООД, представлявано от М К учредява втори по ред особен залог върху предприятието на дружеството за задълженията на длъжника към К в размер на 737 201.22 лв., произтичащи от Анекс № 1 от 08.08.2019 г. към Договора за продажба на търговско предприятие от 31.07.2019 г., по силата на който „МПК Инвестмънт“ ЕООД е встъпило по реда на чл. 101 от ЗЗД в задълженията на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД.

От представения Анекс към договор за покупко-продажба на дружествени дялове по чл. 129 от ТЗ, сключен на 09.11.2017 г. се установява, че „Бизнес Център Евксиноград“ ООД и В Й се споразумяват договорената между тях продажна цена в размер на 1 420 621.38 лв. за закупуването на дялове на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД да бъде заплатена, чрез прихващане и заплащане на задължения на „Бизнес Център Евксиноград“ ООД спрямо трети лица и „Търговска Банка Д“ АД.

Съгласно представената по делото справка от ЧСИ 3 Д, рег. № 808, район на действие – Варненски окръжен съд, се установява, че пред същия е образувано и. д. № 227/2018 г. с вискател „ТУИ България“ ЕООД и длъжник „Бизнес Център Евксиноград“ ООД за изпълнение на вземането по издадения изпълнителен лист на основание арбитражното решение – ч. гр. д № 248/2018 г. на Варненския окръжен съд. Изрично е посочено, че към 31.07.2020 г. не е налице изпълнение.

Съгласно представена справка от същия ЧСИ, и. д. № 111/2020 г. е образувано пред него с вискател „ТУИ България“ и длъжник „Вива Бизнес Груп“ ЕАД, на основание издаден изпълнителен лист по т. д. № 964/2018 г. на Варненския окръжен съд. Изрично се сочи, че липсва изпълнение и по това изпълнително дело. Въз основа на издадената обезпечителна заповед по същото търговско дело на Варненския окръжен съд, е образувано и. д. № 382/2018 г. на ЧСИ 3 Д рег. № 808, район на действие – Варненски окръжен съд, за налагане заповед за налагане заповед на дружествените дялове на „Вива Бизнес Груп“ от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ООД. Запорното съобщение е вписано в ТР на 28.06.2018 г.

Установява се по категоричен начин още, че М К е майка на В К. В подкрепа на този извод е представено по делото удостоверение от 25.08.2020 г. за родствени връзки, издадено от Район Приморски на Община Варна.

В първоинстанционното производство е назначена съдебно-счетоводна експертиза /ССЧЕ/, заключението, по която съдът кредитира като компетентно, обективно дадено, съответстващо на останалия събран доказателствен материал и неоспорено от страните. Вещото лице посочва, че описаното в Анекс № 1 към Договор за продажба на търговско предприятие от 31.07.2019 г. задължение на „Офис Център

Евксиноград“ ООД към В Й в размер на 180 131.07 евро с левова равностойност 325 205.75 лв. не е задължение на „Офис Център Евксиноград“ ООД, а на „Прайм Резидънс Евксиноград“ ООД, поради което няма основание да бъде отразено в счетоводството на „Офис Център Евксиноград“ ООД, включително и към датата на продажбата на търговското предприятие – 31.07.2019 г. Сочи още, че залогът върху дяловете на „Бизнес Център Евксиноград“ в „Офис Център Евксиноград“ ООД, предмет на Договора от 29.01.2016 г., съгласно счетоводните стандарти не следва да се отразява в счетоводството на „Офис Център Евксиноград“ ООД, а следва да бъде само оповестен в Приложението към ГФО на „Бизнес Център Евксиноград“ за наложени обезпечения върху собствените на дружеството активи, каквито са дяловете в дъщерните предприятия. От заключението се установява, че собственият капитал или чистата стойност на активите на търговското предприятие на „Офис Център Евксиноград“ ООД към 31.07.2019 г. е 2 641 381.26 лв. Съгласно допълнителното заключение, в счетоводството на купувача по договор за продажба на търговско предприятие – „МПК Инвестмънт“ ЕООД към 2019 г. и 2020 г. са отразени задълженията по Анекс № 1/08.08.2019 г., за които е встъпил в дълга и начина на осчетоводяване съответства на СС-22 – отчитане на бизнескомбинации. Към 31.12.2019 г. във „Вива Бизнес Груп“ ЕАД се водят задължения, равни на задълженията, за които „МПК Инвестмънт“ ЕООД е встъпило в дълг по анекса от 08.08.2019 г. – 1 295 352.21 лв. Към 31.12.2020 г. тези задължения не са променени. Тези задължения са надлежно отразени в счетоводството на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД и в ГФО за 2019 г., като е налице съответствие на посочените задължения, а за 2020 г. е подадена декларация по чл. 38, ал. 9 от ЗСч, поради което не е налице промяна.

При така установеното от фактическа страна, настоящият състав на съда достига до следните **правни изводи**:

Предявени са обективно съединени иски от „ТУИ България“ ЕООД срещу „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ и „МПК Инвестмънт“ ЕООД, за прогласяване нищожността на Договора за продажба на търговското предприятие от 31.07.2019 г., сключен между ответните дружества, вписан в ТР рег. № 20190808091905, поради накърняване на добрите нрави, на основание чл. 26, ал. 1, предложение трето от ЗЗД. При уважаването на иска се претендира на основание чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ и установяване несъществуване на вписано обстоятелство - прехвърляне на търговското предприятие по партидата на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, поради нищожност на прехвърлителната сделка. В условията на евентуалност е предявен иск по чл. 135 от ЗЗД за обявяване относителната недействителност на същия договор, като се сочат доводи за наличие на договаряне между свързани лица с общо знание за увреждане на кредитора „ТУИ България“ ЕООД. Кумулативно е предявен и осъдителен иск срещу „Офис Център Евксиноград“ ЕООД, като частичен за сумата от 25 500 лв., от общо 88 880.48 лв., съгласно

арбитражно решение по ВАД № 229/2016 г. на АС при БТПП, който е отхвърлен от първоинстанционния съд, но решението не е обжалвано в тази част и не е предмет на проверка пред настоящата инстанция.

Предвид представеното и прието по делото горещитирано арбитражно решение, се установява, а и страните не спорят помежду си, че „ТУИ България“ ЕООД се легитимира като кредитор на „Бизнес Център Евксиноград“ ЕООД. Отделно от това, както бе посочено по-горе, ищцовото дружество е и обезпечен кредитор за дяловете на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/ съобразно нормата на чл. 517 от ГПК. Макар да не е пряк кредитор на „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, ищецът има интерес от запазване имуществото на дружеството, от чийто ликвидационен дял на съдружник ще се удовлетвори за вземането си.

По отношение на наведеното във въззивната жалба възражение, че обжалваното решение е недопустимо понеже липсва правен интерес у ищеца да предяви иск за нищожност на основание чл. 26, ал. 1, предложение трето от ЗЗД, тъй като не е страна по атакуваната сделка, настоящият съдебен състав излага следните съображения за неоснователност на същото:

В практиката на касационната инстанция безпротиворечиво се приема, че правният интерес на всеки правен субект да иска прогласяването на нищожността на сделка, в която той не участва, не може да бъде отречен, дори интересът да не е непосредствен. Достатъчно е той да е евентуален. Възможността правният субект да има дори и някаква косвена полза от уважаване на такъв иск би обусловила правния му интерес и съответно допустимостта на иска /в този смисъл - решение № 11 от 9.02.2009 г. на ВКС по т. д. № 634/2008 г., I т. о., ТК; определение № 477 от 6.11.2019 г. на ВКС по ч. т. д. № 2111/2019 г., I т. о., ТК; определение № 784 от 11.07.2017 г. на ВКС по гр. д. № 5387/2016 г., IV г. о., ГК и др./.

Съдът намира, че в настоящия случай горещитираната съдебна практика е относима, доколкото предмет на атакуваната сделка е имущество, което е с потенциална функция да формира ликвидационен дял на едноличния собственик на капитала.

Принудителното изпълнение върху дял от търговско дружество се осъществява по реда на чл. 517 от ГПК, като налагането на заповед върху дела на длъжника е предпоставка за допустимост на исковите по чл. 517, ал. 3 и 4 от ГПК за прекратяване на дружеството.

Съгласно приложеното заповедно съобщение по чл. 517 от ГПК /л. 53 от делото на ВОС/ ищцовото дружество е кредитор за дружествените дялове на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД от капитала на „Офис Център Евксиноград“ ООД, в което дружество „Вива Бизнес Груп“ ЕАД е едноличен собственик на капитала. Едновременно с това, ищецът

се явява кредитор на „Бизнес Център Евксиноград“ ООД и спрямо ищеца извършеното прехвърляне дружествените дялове на „Бизнес Център Евксиноград“ ООД по отношение на „Вива Бизнес Груп“ ЕАД е относително недействително. Следователно ищцовото дружество може да се удовлетвори от стойността на ликвидационния дял на длъжника си. Оттук се извежда и интереса от предявявания иск с правно основание чл. 26, ал. 1, предл. трето от ЗЗД. Чрез успешното му провеждане ищецът би запазил имуществото в патромониума на своя длъжник, като би могъл и да се удовлетвори от ликвидационния дял на едноличния собственик на капитала. Запорът е вписан на 05.07.2018 г. /л. 53 и сл. от делото на ВОС/.

В този ред на мисли, настоящата съдебна инстанция споделя мотивите на първоинстанционния съд, позоваващ се на съдебна практика, че с връчване по чл. 517 от ГПК на изявлението за прекратяване участието на съдружника в дружеството, не придобива качество кредитор на дружеството, с вземане в размер на припадащата се на съдружника – длъжник част от имуществото, определена съгласно чл. 125, ал. 3 от ТЗ, то той не е активно материалноправно легитимиран да предяви иск, с правно основание чл. 135 от ЗЗД срещу дружеството, с обект – разпоредителни сделки с имущество след налагане на запора и препраща към тях на основание чл. 272 от ГПК. В допълнение относно допустимостта на иска по чл. 26 от ЗЗД, следва да се отбележи, че никоя сделка не може да бъде нищожна на повече от едно основание, нито е възможно едновременно тя да е нищожна и да подлежи на унищожение, и наред с това да съществува някаква форма на относителна или висяща недействителност. Във всички случаи съдът е длъжен да разгледа първо основанията на нищожност, подредени според тежестта на порока: от най-тежкия - противоречие на закона, през по-леките - липса на основание, липса на съгласие, привидност, невъзможен предмет и противоречие на морала, до най-лека, който всъщност не е нищожност - липсата на форма. В този смисъл, неоснователни са и оплакванията, наведени от въззивника, че ищецът е заобиколил нормата на чл. 135 от ЗЗД, предявявайки иск за нищожност на атакуваната от него разпоредителна сделка, сключена между двете ответни дружества.

По отношение на възраженията за неправилност на обжалваното решение, настоящият състав на въззивната инстанция излага следните съображения:

Особеност на добрите нрави е, че те не са писани и конкретизирани, а съществуват като общи принципи или произтичат от тях. Това основание е последица от чл. 9 от ЗЗД, с която разпоредба законодателят прокламира свободата на договаряне, позволяваща на двете страни да направят конкретна преценка относно потребността от насрещните престации и тяхната взаимна еквивалентност. Тя е ограничена от "добрите нрави" и от императивните правила. Това понятие предполага известна еквивалентност на насрещните престации и при тяхното явно несъответствие се прави извод за нарушение, водещо до нищожност на сделката.

В случая първоинстанционният съд е прогласил атакуваната сделка за нищожна не само и единствено при съобразяване нееквивалентността на престациите, но и останалите условия по процесната сделка. Договорената цена е в размер на 10 000 лв., което е близо 270 пъти по-ниска от обявената в самия договор балансова стойност, възлизаща на 2 704 060.53 лв. /чл. 3, ал. 3 от договора/. Видно от ССЧЕ /л. 293 от делото на ВОС/, собственият капитал или чистата стойност на активите на търговското предприятие на „Офис Център Евксиноград“ ООД /в ликвидация/ към 31.07.2019 г. възлиза на 2 641 381.26 лв. Констатирано е още от съда, че няма други размествания на блага, които да компенсират нееквивалентността и е прието, че това нарушава принципа на справедливостта до степен нищожност на сделката. Видно от представения анекс №1 като задължение на продавача е посочено единствено вземането на В Й. От заключението на вещото лице, неоспорено от страните и кредитирано от настоящата инстанция като обективно и безпристрастно дадено, това задължение на продавача ОЦЕ е условно задължение и като такова не е включено в балансите на продавача за годините от 2015 – 2017 година. При мотивиране на своите изводи съдът съобразява и представените доказателства, приобщени към доказателствения материал по делото и неоспорени от страните, от които е видно, че посоченото задължение е било такова на БЦЕ по договор за кредит, като същото е погасено от съдлъжниците В Й и дружеството „Прайм Резидънс Евксиноград“ ООД. Това може да обуслови негови регресни претенции спрямо останалите съдлъжници по този договор за кредит, между които обаче не е продавачът по сделката по чл.15 ТЗ. Ето защо в съответствие със счетоводните политики и стандарти това задължение не фигурира в балансите на продавача по сделката на основание чл. 15 ТЗ, тъй като, както и посочва в заключението си вещото лице, че изплащането на остатъчния дълг на „Прайм Резиденс Евксиноград“ ООД към „Търговска банка Д“ АД от В Й следва да намери отражение в счетоводството на съдлъжника „Прайм Резидънс Евксиноград“, ООД единствено като промяна на кредитора. В същото време настоящата съдебна инстанция приема, че посоченото вземане обективно – с оглед на своя размер, не е в състояние да промени крайния правен извод на съда за липса на реална възмездност на сделката по чл. 15 ТЗ, както и за драстичното несъответствие между полученото от купувача като активи и платената за това цена.

Настоящият съдебен състав напълно споделя мотивите на първостепенния съд, че нееквивалентността в случая накърнява правната сфера на договарящия продавач за сметка обогатяването на купувача, който получава имущество, без да заплати действителната му стойност, а по този начин от своя страна биват злоупотребени и интересите на ищцовото дружество, с оглед възможността му да се удовлетвори от дружествените дялове на „Бизнес Център Евксиноград“ ООД, т. е. от ликвидационния дял на длъжника си в ответното дружество „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/.

В допълнение относно въпроса за нищожността на сделка, сключена между търговци, поради нарушение на добрите нрави, настоящият съдебен състав съобрази, че по отношение на търговските сделки принципно е възможно да се приложат общите гражданско-правни институти, включително досежно възможността за прогласяване за нищожна на търговска сделка поради противоречие с "добрите нрави" /в този смисъл - решение № 4 от 25.02.2009 г. на ВКС, ТК, по т. д. № 395/2008 г., I т. о. и решение № 88 от 22.06.2010 г. на ВКС по т. д. № 911/2009 г., I т. о., ТК/.

Неоснователни са и останалите доводи във въззивната жалба за недопустимост и неправилност на обжалваното решение досежно иска по чл. 29 от ЗТРРЮЛНЦ. За правния интерес от предявения иск съдът следи служебно, тъй като той е абсолютна положителна процесуална предпоставка, чиято липса към момента на предявяване на иска или отпадане в хода на делото води до недопустимост на производството. За да е налице правен интерес за ищеца като трето лице от установяване недопустимо вписване или вписване на несъществуващо обстоятелство по партидата на ответниците, респ. от заличаване на това вписване /чл. 30, ал. 1 ЗТРРЮЛНЦ/, е необходимо да се установи съществуването на негови накърнени или застрашени субективни права, респективно съдът да може да направи обоснован от доказателствата по делото извод, че уважаването на искове ще доведе до благоприятна промяна в правната му сфера. В случая за кредитора, чието вземане подлежи на принудително изпълнение, е налице интерес от установяване със сила на пресъдено нещо по отношение на страните по сделката и дружеството, че в ТРРЮЛНЦ е вписано несъществуващо обстоятелство, тъй като договорът за продажба на търговското предприятие от неговия длъжник на трето лице е нищожен. Няма спор в съдебната практика, че при успешно провеждане на иск за установяване нищожност или недопустимост на вписването или несъществуване на вписаното обстоятелство решението има действие занапред, т. е. вписаното обстоятелство ще бъде заличено на основание чл. 30 от ЗТРРЮЛНЦ, като заличаването няма обратно действие /ТР № 1/2002 г. по т. д. № 1/2002 г. на ОСГК на ВКС/.

По гореизложените съображения подадената въззивна жалба е неоснователна и оспорваното с нея решение следва да бъде потвърдено.

Първоинстанционното решение не е обжалвано в частта, с която съдът е отхвърлил като неоснователен предявения от „ТУИ България“ ЕООД срещу „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, осъдителен иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 25 500 лв., представляваща част от присъдена на ищеца по ВАД № 229/2016 г. на АС на БТПП – София, сума в общ размер от 88 880.48 лв., поради което в тази част същото е влязло в законна сила.

По разноските:

Съобразно изхода от спора пред въззивна инстанция разноски се дължат в полза

на въззиваемия – „ТУИ България“ ЕООД. Последният претендира заплащането на сумата в размер на 11 734.98 лв. с ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение, за което представя списък по чл. 80 от ГПК и доказателства за направата им. С оглед на горното, в полза на същия следва да се присъди сумата в размер на 11 734.98 лв. с ДДС.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260004 от 14.01.2022 г., по описа на Варненския окръжен съд, постановено по т. д. № 192/2020 г.

ОСЪЖДА „Офис Център Евксиноград“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК: 203649608, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Първа“ № 22, да заплати на „ТУИ България“ ЕООД, ЕИК: 813155745, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, бул. „Генерал Колев“ № 113, сумата от **11 734.98 лв.** /единадесет хиляди лева седемстотин тридесет и четири лева и деведесет и осем стотинки/ с ДДС, представляваща съдебно-деловодни разноски, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Първоинстанционното решение е влязло в законна сила в необжалваната отхвърлителна част.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховен касационен съд на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните, по реда на чл. 280, ал. 1, респективно ал. 2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____